

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **A. A. R.**, zast. Mgr. Pavolem Kehlem, advokátem se sídlem Panská 895/6, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 2. 2020, čj. CPR-18127-3/ČJ-2019-930310-V244, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 23. 4. 2020, čj. 60 A 3/2020-46, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** ve vztahu k rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 23. 4. 2020, čj. 60 A 3/2020-46, **p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Libereckého kraje (dále jen „správní orgán I. stupně“), uložila žalobci rozhodnutím ze dne 23. 3. 2019 správní vyhoštění pro porušení § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky. Současně stanovila žalobci dobu, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU, v délce dvou let. Žalovaná rozhodnutím ze dne 21. 2. 2020 odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně zamítla a toto rozhodnutí potvrdila.

[2] Proti rozhodnutí žalované podal žalobce žalobu, kterou krajský soud v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Současně s podáním kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku.

[4] Stěžovatel odůvodnil návrh na přiznání odkladného účinku tím, že na území ČR založil obchodní společnost a má v úmyslu zde podnikat a obchodovat s kávou. Vyhoštění z ČR by pro jeho podnikání mělo fatální důsledky. Nucené vycestování z ČR by také bylo nepřiměřeným zásahem do jeho soukromého a rodinného života. Upozornil, že správní vyhoštění by zasáhlo do jeho práva na spravedlivý proces. Odkázal na usnesení NSS

ze dne 23. 1. 2013, čj. 6 As 82/2012-37, ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76, ze dne 18. 8. 2011, čj. 5 As 73/2011-100, a ze dne 19. 11. 2014, čj. 1 Azs 160/2014-25.

[5] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti NSS zjišťuje splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2) chybějícího rozporu s důležitým veřejným zájmem. Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze.

[6] Po zhodnocení důvodů, které stěžovatel předložil, dospěl NSS k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 s. ř. s. jsou naplněny.

[7] NSS přisvědčil stěžovateli, že nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti a jeho vycestováním z ČR by mohlo být nenávratně zasaženo do stěžovatelova podnikání, které na území ČR začal rozvíjet. Dále NSS přihlédl k tomu, že nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by bylo zasaženo do soukromého a rodinného života stěžovatele. Zároveň v této věci z ničeho neplyne, že by přiznání odkladného účinku mohlo přivodit jakoukoli újmu třetím osobám.

[8] NSS považuje za splněný též druhý zákonný předpoklad přiznání odkladného účinku, tj. chybějící rozpor s důležitým veřejným zájmem. Důvod správního vyhoštění, tedy že stěžovatel pobýval na území ČR bez platného oprávnění k pobytu, nepředstavuje sám o sobě bezpečnostní či jiná rizika pro ČR. Setrvání stěžovatele na území ČR do skončení řízení o kasační stížnosti, která je navíc projednávána v přednostním režimu, nenarušuje žádný důležitý veřejný zájem.

[9] NSS vyhodnotil, že újma hrozící stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku je podstatná, naproti tomu intenzita narušení veřejného zájmu je v projednávané věci nízká. Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, NSS stěžovateli vyhověl a přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, a to ve vztahu k rozsudku krajského soudu (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 6. 2020, čj. 8 Azs 339/2019-38). Vzhledem k tomu, že žaloba proti rozhodnutí žalované o správním vyhoštění má podle § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců odkladný účinek ze zákona, fakticky se tak do meritorního rozhodnutí o kasační stížnosti obnovuje i odkladný účinek ve vztahu k vykonatelnosti rozhodnutí žalované, kterým bylo stěžovateli pravomocně uloženo správní vyhoštění.

[10] NSS současně připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku může i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.). Dále NSS zdůrazňuje, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku je rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat rozhodnutí o věci samé.

pokračování

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. července 2020

Ondřej Mrákota
předseda senátu